

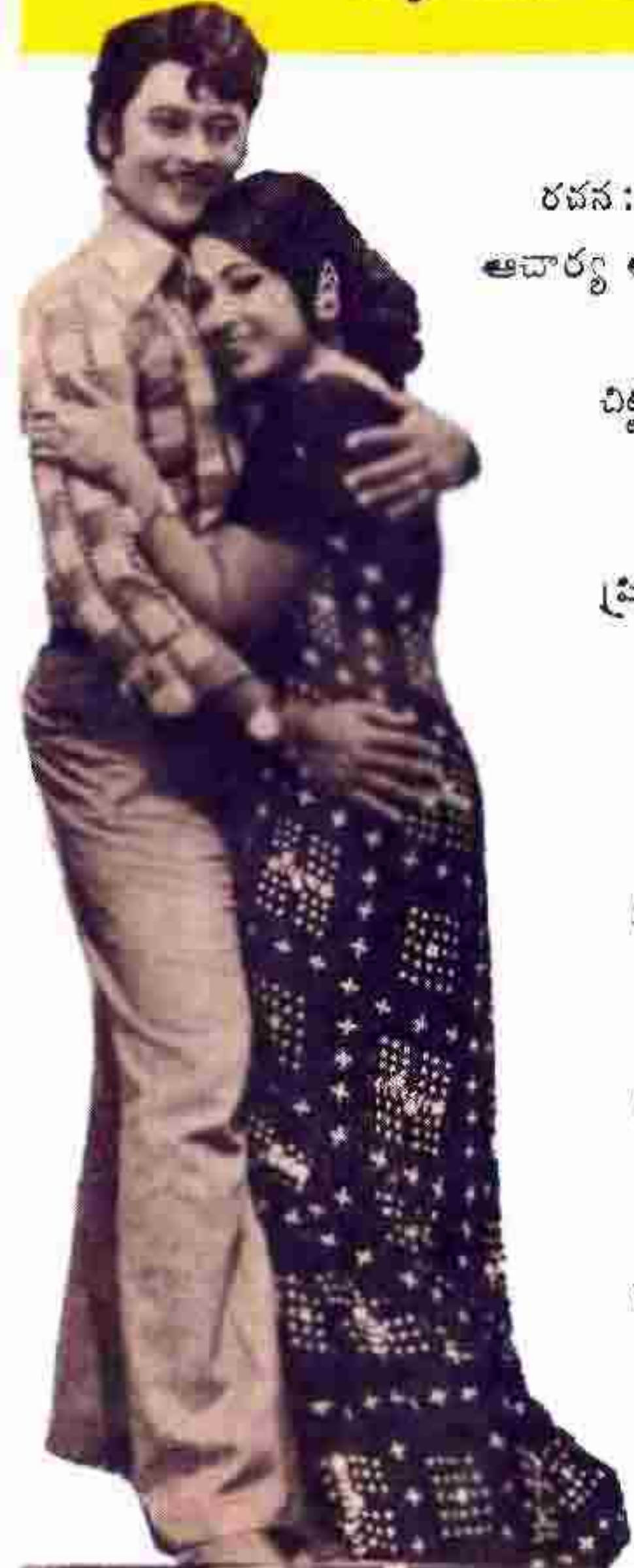

సుధామ

కథ, స్టోరీ, నాటకం
కె.యస్. ప్రకాశరావు

నిర్మాణం
కె.వెంకటేశ్వరరావు

బద్ధ్య స్వేచ్ఛ సమానం, బాధ్యత పరస్పరం, చెలిమి కాశ్చికం. న్రియ ఒక కాలేజీ అమ్మాయి. రోడ్డున పోయే
వర్తన, వెంటనే ఒళ్ళు మండింది....తరువాత తరువాత చల్లబడింది. ఏం జేస్తుంది పాపం! ఆ పాప ఆమె
బద్ధరి మధ్య యిష్టం సృష్టి. ఆ యిష్టం ప్రేమగా మారి, ఆ ప్రేమలోంచి పెళ్ళిదాకా వెళ్ళాయి....ఆతని పేరు-చిట్టి
“బాధ్యత ముందు యింటి దగ్గరే మొదలవుతుంది” అంటుంది న్రియ. ఈ సమస్య పర

రచన :
అచార్య ఆశ్రేయ

పాడినది :
పి. సుశీల
యన్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం

చిట్టిబాబు : ఏవి ఏవి నీ కళ్ళు
నా వెన్నెల వెలుగుల సేలయేళ్ళు
నా కవితకు కలలకు పందిళ్ళు

ప్రియ : ఏవీ ఏవీ నీ నవ్వులు
ఒడిలో పాపని కేరింతలు
నా గుడిలో దేవుని జేగంటలు

చిట్టి : నీ కడగన్నుల పొడిసన్నలలో
నా గళజన్మల స్మృతులున్నవిలే

ప్రియ : నీ మరుమల్లెల చిరునవ్వులలో
నా చిరకాలపు సిరులున్నవిలే

చిట్టి : నా కవితకు నీవే కదలికవు

ప్రియ : నా బ్రతుకుకు నీవే మధురిమవు

||ఏవి||

చిట్టి : నీ ముప్పేటల జడ పాయలలో
నా ముజ్జగములు పెసవేసితివి

ప్రియ : నీ సులివెచ్చని నిట్టూర్పులలో
నా ఎడరేకులు విడదీసితివి

చిట్టి : నా పెదవికి నీవే తొలిపదము

ప్రియ : నా తపసుకు నీవే తొలి జపము.

||ఏవి||

మనసు పాప
పడనంతవరకూ
క్రాంతక్రాంత ఆకర్షణలు
పెరుగుతున్నాయి

అంబుకొనది జవరం తార్యభర్తలు పెంచుకునది, తంచుకునది కొడు, అంబుకొనది
వచ్చిందొకనాడు ఎవరి దగ్గరనుంచో, అందులో ఓపాట, ఆ పాటంతా ద్రియను
బడి ఆమెను తొంగదీసింది మళ్ళీ, నీరి సంపదలు చేడుపు సంస్కారానికి తొంగిపో

రచన:
ఆచార్య ఆత్రేయ

పాడిసది !
బాలసుబ్రహ్మణ్యం

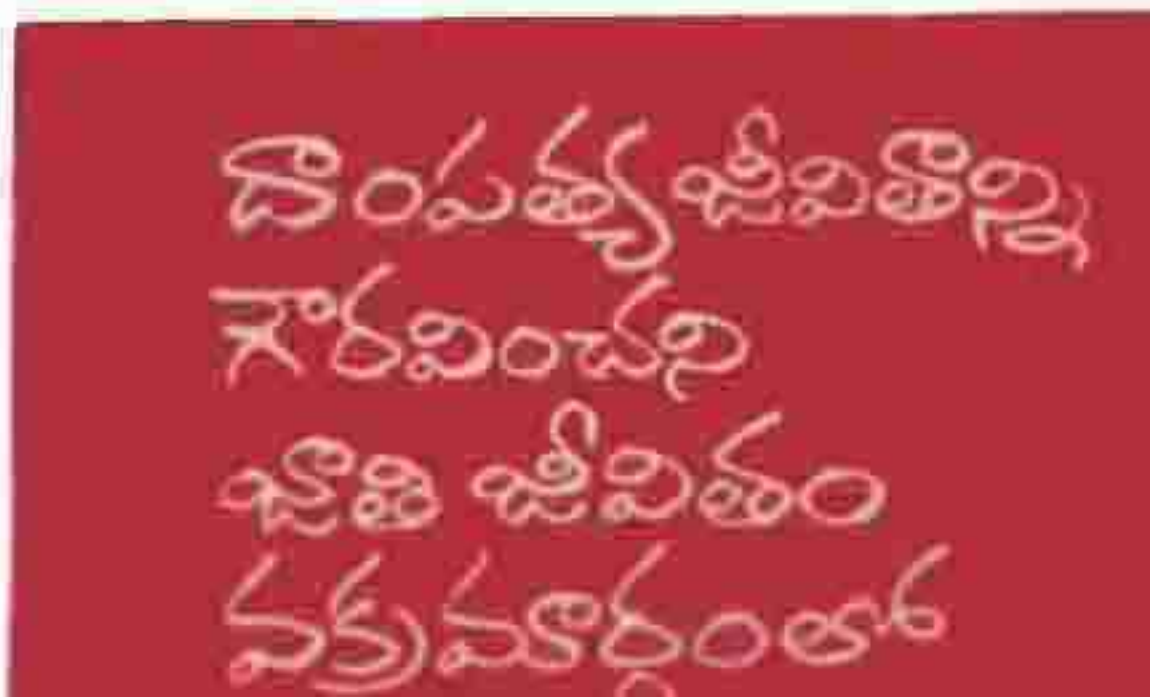
ప్రియా!

ఎంత తీయని పేరు ఆ
పేరుకు తగిన మోము
ఆ ముద్దుమోము నీ మనసుకు
విలుపుటద్దము
కోతేరువంటి ముక్కునకు
కోపం కూడా అందమే
కాటుక దిద్దిన కన్నులకు
ఎర్రజీర ఒక సోయగమే

॥ప్రియా॥

జిలుగుల వెలుగుల చిరునవ్వులలో
మెరిసే పెదపుల చిగురాకులలో
వేడివంటి చలువా వుంది
పగరు పగరు తీపి వుంది
పగలూ రేయీ కలిసుంది
ఇసుకలోన పసిపాపలవలే—నీ
నొసటి ముంగురు లాడుతు వుంటే
చెరకు విల్లు కనుబొమ్మలు—విరి
తూపుల చూపులు విసురుతువుంటే
నీ కన్నుల నీలాకాశంలో కోటి తారకలు వెలుగుతువుంటే
విలబడి చూసే కళాప్రియుడను
నీ కవితలు చాసే కాళిదాసును.

॥ప్రియా॥

కృష్ణాంరాజు
సత్యనారాయణ
రావుగోపాలరావు
రాజబాబు
అల్లురామలింగయ్య
మున్షీ
కాకరాల
కె.కె.నర్మ

వాణినీ
జయంతి
రమాప్రభ
నిర్మల
గిరిజ
పృష్ఠకుమారి

అదృష్టం నోరు తెరుచుకుని చూసే మగవాళ్ళ నెందరినో మూతిమీద కొట్టిన రకం. ప్రేమించి పెళ్ళి చేస
 ఊరిరాద నివ్వకుండా తరిమి తరిమి కొట్టి గెలిచింది. ఇద్దరి మధ్యా ఉత్తరాలు కట్టలు కట్టలు నడిచాయి. తీరా
 పెళ్ళిదీ ప్రేమదీ పెడదాదులా అన్నట్టు.... రాత్రనక పగలనక వైయ్యలో మునిగి తేలవలసిన బరువు బాధ
 వసానం ఏమిదో చూడాలంటే. “సుప్రభాతం” రావాలి.

రచన :
 ఆచార్య ఆత్రేయ

పాడినది :
 పి. సుశీల
 యస్. పి బాలసుబ్రహ్మణ్యం

చిట్టిబాబు : ఏవీ ఏవీ నీ కళ్ళు
 నిన్నటి వెన్నెల సెలయేళ్ళు
 నేటికి చీకటి పొదరిళ్ళు
 ప్రేయ : ఇవిగో ఇవిగో నా కళ్ళు
 నిన్నటి కోర్కెల సమాధులు
 రేపటి వెలుగుల ఉషస్సులు
 చిట్టి : క్షతోటి తీరని నేరాన్ని
 అది ఎత్తి చూపు నా పాపాన్ని
 ఒడిని కట్టుకుని పడనా నరకాన్ని
 ప్రేయ : నీ చూపులలో నను నిలుపుకొని
 చూపగలవు స్వర్గాన్ని
 చూడగలము స్వర్గాన్ని
 చిట్టి : ఓర్వలేను నా ఎడ గాయాన్ని
 ఓదార్చలేవు నా పరితాపాన్ని
 బ్రతుకలేను ఈ భారం మోసుకుని
 ప్రేయ : అడుగున అడుగై నడిచే భాగ్యం
 నేటికి సాధించితిని
 నేనే సాధించితిని.

॥ఏవీ॥

॥ఏవీ॥

దొంపత్తు శ్రీవిహుం
 ఖాతా ఖర్చులు
 సంఘమునేబి
 పెంఘమునేబికాదు

మహానాటకం

స్వప్నశాత్రం

కె.కృష్ణ, కె.జయలక్ష్మి
కె.కృష్ణమూర్తి దర్శితం